

گزارش یک دنیاخبردی

ورزشی تلویزیون، توجه‌ها را به قرارداد بازیکنان این تیم جلب می‌کند. طولی نمی‌کشد که قرارداد‌های استقلال زیر ذره بین می‌رود و آنچه از دل استاد، گزارش اصحاب رسانه و افشاگری‌های تلویزیون بیرون می‌آید، تصویری نگران‌کننده است از قرارداد‌های مبهم و پراپرادی که نشان از ضعف ساختار مدیریتی باشگاه دارد؛ باشگاهی که هم‌زمان با ادعای حرفه‌ای بودن اقدام به عقد قراردادهایی می‌کند که علاوه بر تحمیل هزینه‌های هنگفت، قدرت چانه‌زنی استقلال را در وقت لزوم به صفر می‌رساند؛ قرارداد‌هایی مبهم و پرایراد و مملو از تناقضات که با نگاهی گذرا به تنها چند نمونه آن می‌توان دریافت استقلال هیچ‌گونه پایبندی به سقف بودجه نداشته و بی‌تردید مدیریّت باشگاه باید در پی افشای این داستان‌های تلخ، پاسخی قانع‌کننده برای افکار عمومی داشته باشد. ■ ■ ■

■ اعداد و ارقامی که باهم نمی‌خوانند

داستان از پاسر آسانی آغاز شد. وینگر آلبانیایی استقلال که اگر روزش باشد، حریف را به صلابه می‌کشد اما بازی‌هایش بگیر و نگیز زیادی دارد، اما این بار نه عملکردش در زمین بازی که رقم قراردادش بود که او را بر سر زبان‌ها انداخت؛ قراردادی که گفته می‌شود رقم آن برای سال نخست ۸۵۲هزار دلار است که برای سال دوم رسماً دو برابر می‌شود، یعنی چیزی حدود یکمیلیون و ۶۵۰هزار دلار! که البته بدون احتساب آپشن‌ها که اگر آنها را نیز در نظر بگیریم، به رقمی در حدود ۲میلیون و ۴۷۵هزار دلار ناقل می‌سیسم، اما گویا رقم قرارداد این بازیکن در سازمان لیگ ۲۰۰هزار یورویی است؛ رقمی که نه با قرارداد سال نخست این بازیکن همخوانی دارد و نه رقمی که بابت رضایت‌نامه‌اش پرداخت شده، چراکه استقلال تنها برای دریافت رضایت‌نامه این وینگر آلبانیایی یکمیلیون دلار به باشگاه گوانگجو پرداخت کرده‌است؛ رقمی که به تنهایی عدد ثبت شده در سازمان لیگ را بر سؤالی می‌برد، ضمن اینکه قابل بار نیست بازیکنی که یکمیلیون دلار بابت رضایت‌نامه‌اش پرداخت شده، به دریافت ۲۰۰هزار یورو رضایت داده باشد.

■ یک جای کار لنگ می‌زند

ایرادهای قرارداد آسانی اما یکی دو تانیست! برای نمونه در بخشی نحوه پرداخت قرارداد ثبت شده این بازیکن آمده که باشگاه استقلال موظف است ۱۰۰ هزار یورو به عنوان پیش‌پرداخت بدهد و مابقی طلب او را در قالب ۱۰ اقسط ۱۰۰هزار یورویی پرداخت کنادی بی‌تردید نیازی نیست در رضایات تجرد داشته باشیم تا در پایانم جمع اعداد و ارقام درج شده در همین قرارداد هم چیزی بیش از ۲۰۰هزار یورو است حتی اگر نخواهیم پاداش ۱۲هزار یورویی درج شده در متن قرارداد را مدنظر قرار دهیم؛ تناقضی‌هایی که نشان می‌داد اصلاح قرارداد برای سازمان لیگ تنها به کاهش رقم اصلی محدود شده‌است؛ بی‌توجهی‌ای که واقعیت ماجرا را برمالا کرد.

■ از بند فسخ تا پرداخت‌های پیشنهادی متفاوت

داستان قرارداد آسانی اما صرفاً به رقم درج شده در آن ختم نمی‌شود و موارد بحث‌برانگیز دیگری هم دارد. از بند فسخ ۰۰هزار دلاری گرفته تا پرداخت با تتر یا پول نقد به جای مسییره‌های متعارف بانکی! قرارداد این وینگر آلبانیایی به گونه‌ای

کنجکاوای ای که دست آبی‌ها را رو کرد

جعبه سیاه قراردادهای استقلال باز شد

امیرمحمد زراقی

این بازیکن مالیایی ۲۰۰هزار دلار به عنوان آپشن در نظر گرفته شده است، یعنی دو برابر بیشتر از رقم قراردادی که در سازمان لیگ به ثبت رسیده است؛ عددی که با هیچ منطقی همخوانی ندارد و بی‌تردید به لحاظ حقوقی نیز ایراد جدی دارد. علاوه بر آن، گزارش‌ها حاکی از پرداخت بخشی از مبلغ قرارداد در لحظه امضاست؛ نکته دیگری که باز هم با ثبت رقم ۰۰هزار دلاری برای قرارداد این بازیکن همخوانی ندارد و دوگانگی‌های آن را پررنگ‌تر می‌کند.

■ آشورما توف از قیمت‌نهاد!

قرارداد رسماً آشورماتو، مدافع از یک استقلال هم از بندهای جالب توجه بی‌بهره نیست چراکه او نیز اگر چه قراردادی دو ساله با آبی‌پوشان پایتخت دارد اما در قرارداد این بازیکن نیز بندی گنجانده شده که براساس آن این مدافع نیز می‌تواند با پرداخت مبلغی مشخص، به راحتی از جمع آبی‌پوشان جدا شود؛ اتفاقی که نشان می‌دهد اضافه شدن بند فسخ در قرارداد بازیکنان خارجی در ازای پرداخت مبلغی اندک به یک رویه ثابت در سیاست نقل و انتقالاتی باشگاه استقلال تبدیل شده و صرفاً یک استثنا برای یک بازیکن خاص نیست؛ موضوعی که بی‌تردید می‌تواند در بزرگراه‌های حساس، استقلال را با چالش جدی مواجه کند؛ مسئله‌ای که گویا آقایان در زمان عقد قراردادها کوچک‌ترین توجهی به آن ندارند.

■ قرارداد یا کمک مالی؟

عجیب‌ترین مسئله آسا به پرونده رامین رضاییان برمی‌گردد؛ دفاع راستی که یکی از گران‌قیمت‌ترین مهره‌های تیم به حساب می‌آمد؛ بازیکنی که جایی در تفکرات و برنامه‌های فنی سپاهینو نداشت و دست آخر هم در تعطیلات زمستانی تهران را به مقصد اهواز ترک کرد، اما مسئله جالب توجه در خصوص پرونده او چیزی فراتر از این حرف‌ها بود؛ پرونده‌ای که ابعاد تازه‌ای از بی‌نظمی مالی در این باشگاه را به رخ می‌کشد. شبندها حاکی از پرداخت وام قرض‌الحسنه ده‌هلمیلیاردی به یک بازیکن، آن هم با بازپرداخت کوتاه‌مدت است! داستان‌هایی که پرسش‌های جدی و متعددی درباره ماهیت قراردادها و پرداخت‌ها در این باشگاه ایجاد می‌کند.

■ قدرت انحصاری

یکی از جالب‌ترین نکاتی که بعداز سلسله افشاگری‌های رسانه‌ای رو شد، نقش پررنگ لالای بود که با نام شیک و اتوکشیده ایجنت، تمرکز قدرت در یک باشگاه را به دست گرفته‌است. مطرح شدن این بحث که یک ایجنت خاص هم‌زمان مدیربرنامه تعداد زیادی از بازیکنان استقلال است، چنان شائبه‌برانگیز است که حتی می‌تواند ماجرای تخلفات رخ‌داده در قرارداد آسانی و جنیورا بشود و ببرد! کمتر کسی است که نداند بیشترین ضربه وارد شده به فوتبال ایران طی سال‌های اخیر در کنار مدیران لالیق،

جدا شد) به همراه کلارنس سیدورف، مشاور مدیرعامل باشگاه تحت قرارداد همه تحت قرارداد یک نفر هستند. ■ **شایعه یا واقعیت؟**

اینکه آیا استقلال با ایجنت خاص برای انتقال چهار بازیکن و یک مشاور به این تیم توافقاتی کرده یا نه را مسئولان این باشگاه باید بگویند، اما بی‌تردید اینکه قرار گذاشته شده باشد ایجنت مشهور بابت انتقال‌های فوق مبلغی را از باشگاه بگیرد، بی‌تردید طبق ماده ۱۰ دستورالعمل حاکم بر قراردادها که می‌گوید: «باشگاه مجاز به ایجاد تعهد پرداخت طلب کارگزار از محل مطالبات بازیکن و عوامل فنی نیست. پرداخت مطالبات کار گزار صرفاً به عهد شخص طرف و بهره‌بردار (بازیکن، مربی یا عوامل) بدون دخالت باشگاه است.» خلاف قانون است، اما اخبار منتشرشده حکایت از آن دارد که براساس قرارداد منعقدشده، بنا شده است این ایجنت برای انتقال رامین رضاییان ۷میلیارد تومان، انتقال حسین گودرزی ۲میلیارد تومان، انتقال سه‌ساله سحرخیزان ۱۰۰هزار یورو به‌علاوه ۲/۵میلیارد برای سال اول، ۱۵میلیارد برای سال دوم و ۵/۵میلیارد برای سال سوم، انتقال زراقی ۱۰۰هزار یورو برای و معرفی سیدورف ۲۵هزار یورو از باشگاه استقلال دریافت کند، یعنی چیزی حدود ۲۲/۵میلیارد تومان به‌اضافه ۲۲۵هزار یورو.

■ بی‌اعتنایی آشکار به قانون

بی‌تردید یکی از بی‌اعتنایی‌های آشکار به قانون را می‌توان در توافقات دلاری و یورویی دید، آن هم در شرایطی که مقررات سازمان لیگ صراحتاً بر ریالی بودن قراردادها تأکید دارد، با وجود این اما یکی از محورهای مشترک اغلب پرونده‌ها، دلاری یا یورویی شدن است؛ آنهاست؛ اقدامی که نمونه بارز نقض قانون است و صد البته روشی برای پنهان کردن رقم واقعی توافق شده بین طرفین چراکه با توجه به رشد بی‌ضابطه ارز، نمی‌توان محاسبات دقیقی در زمینه هزینه‌کرد یک باشگاه داشت کرده و امکان نظارت دقیق را از بین می‌برد.

■ توافق برای قانون‌گریزی

البته که این نخستین بار نیست مدیران در فوتبال ایران برای دور زدن قانون، اقدام به درج اعداد غیرواقعی در قرارداد‌های ثبت شده در سازمان لیگ می‌کنند، این همان راهی است که مدیران تاکارا آمد از سال‌ها قبل و هم‌زمان با ابداع قانون سقف قرارداد و سقف بودجه به آن متوسل می‌شوند؛ توافقی صوری برای دور زدن قانون، هرچند آنچه امروز در برخی پرونده‌ها دیده می‌شود چیزی فراتر از یک توافق صوری ساده است.

تقلیل قرارداد ۲۵هزار دلاری به ۲۰۰هزار یورویی آن هم بدون اصلاح دقیق بندهای پرداخت نه خطای اداری که رسماً تحریف اسناد رسمی و ارائه‌اطلاعات نادرست به نهادهای ناظر است؛ مسئله‌ای که بی‌تردید بابت تبعات انضباطی و حقوقی جدی برای مدیران و باشگاه‌های متخلف داشته باشد؛ توافقی برای قانون‌گریزی که نباید به سادگی از آن گذشت. ■ ■ ■

آنچه به رشته تحریر در آمد، صرفاً گوشه‌ای از تخلفات، ابهامات و بی‌قانونی‌هایی است که در فوتبال ایران رخ می‌دهد و محدود به یک باشگاه هم نیست؛ رویه‌ای که ضعف ساختار و خلأ‌نهادهای نظرتی را به رخ می‌کشد؛ ضعف نظارت نهادهایی که باید قبل از کشیدن کار به افشاسازی مچ متخلفان را بگیرند تا درسی شود برای سایرین، اما تکرار مکرر این تخلفات آشکار ثابت می‌کند چنین اتفاقی در عمل هرگز رخ نداد است.

■ قرارداد یا کمک مالی؟

عجیب‌ترین مسئله آسا به پرونده رامین رضاییان برمی‌گردد؛ دفاع راستی که یکی از گران‌قیمت‌ترین مهره‌های تیم به حساب می‌آمد؛ بازیکنی که جایی در تفکرات و برنامه‌های فنی سپاهینو نداشت و دست آخر هم در تعطیلات زمستانی تهران را به مقصد اهواز ترک کرد، اما مسئله جالب توجه در خصوص پرونده او چیزی فراتر از این حرف‌ها بود؛ پرونده‌ای که ابعاد تازه‌ای از بی‌نظمی مالی در این باشگاه را به رخ می‌کشد. شبندها حاکی از پرداخت وام قرض‌الحسنه ده‌هلمیلیاردی به یک بازیکن، آن هم با بازپرداخت کوتاه‌مدت است! داستان‌هایی که پرسش‌های جدی و متعددی درباره ماهیت قراردادها و پرداخت‌ها در این باشگاه ایجاد می‌کند.

■ قدرت انحصاری

یکی از جالب‌ترین نکاتی که بعداز سلسله افشاگری‌های رسانه‌ای رو شد، نقش پررنگ لالای بود که با نام شیک و اتوکشیده ایجنت، تمرکز قدرت در یک باشگاه را به دست گرفته‌است. مطرح شدن این بحث که یک ایجنت خاص هم‌زمان مدیربرنامه تعداد زیادی از بازیکنان استقلال است، چنان شائبه‌برانگیز است که حتی می‌تواند ماجرای تخلفات رخ‌داده در قرارداد آسانی و جنیورا بشود و ببرد! کمتر کسی است که نداند بیشترین ضربه وارد شده به فوتبال ایران طی سال‌های اخیر در کنار مدیران لالیق،

■ قرارداد یا کمک مالی؟

عجیب‌ترین مسئله آسا به پرونده رامین رضاییان برمی‌گردد؛ دفاع راستی که یکی از گران‌قیمت‌ترین مهره‌های تیم به حساب می‌آمد؛ بازیکنی که جایی در تفکرات و برنامه‌های فنی سپاهینو نداشت و دست آخر هم در تعطیلات زمستانی تهران را به مقصد اهواز ترک کرد، اما مسئله جالب توجه در خصوص پرونده او چیزی فراتر از این حرف‌ها بود؛ پرونده‌ای که ابعاد تازه‌ای از بی‌نظمی مالی در این باشگاه را به رخ می‌کشد. شبندها حاکی از پرداخت وام قرض‌الحسنه ده‌هلمیلیاردی به یک بازیکن، آن هم با بازپرداخت کوتاه‌مدت است! داستان‌هایی که پرسش‌های جدی و متعددی درباره ماهیت قراردادها و پرداخت‌ها در این باشگاه ایجاد می‌کند.

■ قدرت انحصاری

یکی از جالب‌ترین نکاتی که بعداز سلسله افشاگری‌های رسانه‌ای رو شد، نقش پررنگ لالای بود که با نام شیک و اتوکشیده ایجنت، تمرکز قدرت در یک باشگاه را به دست گرفته‌است. مطرح شدن این بحث که یک ایجنت خاص هم‌زمان مدیربرنامه تعداد زیادی از بازیکنان استقلال است، چنان شائبه‌برانگیز است که حتی می‌تواند ماجرای تخلفات رخ‌داده در قرارداد آسانی و جنیورا بشود و ببرد! کمتر کسی است که نداند بیشترین ضربه وارد شده به فوتبال ایران طی سال‌های اخیر در کنار مدیران لالیق،

هزارتوی قراردادهای دردرساز فوتبال ایران

دور زدن قانون در این زمین آزاد است!

می‌شود؛ فرقی نمی‌کند ستاره باشند یا ناشناس، فقط کافی است به دلالتان معروف وصل شوند و به راحتی چندمیلیارد تومان به جیب بزنند. این وسط البته دلالتان هم سودهای کلانی از بازیکنان و مربیان دریافت می‌کنند و حتی در برخی موارد گفته می‌شود بیشترین سهم از قراردادهای نجومی نصیب دلالتان می‌شود و سهم اندکی نصیب بازیکن و مربی. از آنجا که همه می‌دانند فوتبال ما از این حجم از پولپاشی و ریخت‌وپاش از پول بیت‌المال را ندارد، هر روز راه‌های جدیدی برای مخفی‌نگه داشتن دستمزدها ابداع می‌شود. شناخته‌شده‌ترین روش ثبت ارقام پایین در سازمان لیگ و دریافت مابقی پول از طریق زیرزمینی و غیره است. درواقع قراردادی

بودجه با شیوه‌های مختلف یکی از همین مدل‌های شکست‌خورده‌ای است که هزینه‌های زیادی روی دوش فوتبال ایران گذاشت.

■ حربه خارجی‌ها

رقم‌های پرداختی به خارجی‌های فوتبال ما آنقدر بالا و غیرقابل باور است که با هیچ بهانه‌ای نمی‌توان پرداخت آنها از جیب مردم را توجیه کرد. بدتر از همه اینکه این دستمزدهای ارزی پای افرادی ریخته می‌شود که به

تنها کیفیت‌شان در حد فوتبال حرفه‌ای نیست بلکه بسیاری از آنها بیکار، بازنشسته و کارنامه‌های ضعیفی دارند، منتها باز هم در فوتبال ما به راحتی و با ارتباط گرفتن با دلالتان وطنی یک شغل خوب برای خود دست و پامی‌کنند. در این سال‌ها تعداد اندکی از خارجی‌های باکیفیت سسر از لیگ ما درآورده‌اند چراکه اولاً سطح کیفی فوتبال‌مان را می‌دانند، ثانیاً آوازه مدیرپریت فشنل فوتبال ایران به گوش همه رسیده و ثالثاً بازیکنان و مربیان مطرح فوتبال پیش‌تره دیگر کشورهای آسیایی را به لیگ کشورمان ترجیح می‌دهند با وجود این، تعداد بیکارهای بنجل آنقدر زیاد است که هر فصل عدد زیادی از آنها به لیگ‌برتر ایران می‌آیند و می‌روند.

همین خارجی‌های بی‌کیفیت با استفاده از مشاوران حقوقی خود و البته کمک گرفتن از دلالتان خیره داخلی جوری قراردادشان را امضا می‌کنند که نه‌تنها همه چیز به نفع‌شان است بلکه طرف ایرانی حق هیچ‌گونه اعتراضی هم ندارد تا جایی که با کوچک‌ترین اختلاف و با بهانه کردن جزئی‌ترین مسائل، ضمن فسخ یک‌طرفه قرارداد از ایران می‌روند و همه دستمزد خود به علاوه غرامت‌های سنگین را از طریق فیفا به جیب می‌زنند. بندهای منسردج در قراردادهای آنها

گزارش ۲ شیوانوروزی

شود باز هم نباید منتظر حرفه‌ای‌گری در این فوتبال باشیم. از روزی که مسئولان این رشته و دست‌اندر کارانش دم از حرفه‌ای شدن زده‌اند تا امروز تنها تغییر ایجادشده چندین برابر شدن رقم دستمزدها بوده و پس، و گرنه در بعد مدیریتی کوچک‌ترین تحولی رخ نداده و در عوض میزان فساد، دلالتی، قانون‌گریزی و پرداختی‌های نجومی چندین برابر شده است. نا‌توانی در عقد قرارداد حرفه‌ای و ثبت قرارداد‌های پرابهام و مسئله‌دار موضوع این گزارش است. فوتبالی که گردش مالی‌اش سرر به فلک کشیده هنوز نمی‌تواند یا نمی‌خواهد مقابل زیاده‌خواهی بازیکنان و مربیان استادگی‌کند و اجازه گنجانندن هر بند و تبصره نتگین و در سروسازی را به آنها می‌دهد، البته تلکه کردن باشگاه‌های دولتی و صنعتی هم‌روش‌های مختلفی دارد و این روش‌ها هر سال به‌رورزسانی می‌شوند. ■ ■ ■

■ مدیریت شعاری

هر فصل پول‌های هنگفتی بین باشگاه‌ها و بازیکنان و مربیان شان جابه‌جا می‌شود. این واقعیت غیرقابل انکار است ولی فدراسیون و سازمان لیگ هر سال برای خالی نبودن عریضه، ادعاهای وا‌هی و بعضاً خنده‌داری را برای نظارت و کنترل روی قراردادها مطرح می‌کنند. خودشان هم می‌دانند طرح‌ها و تپه‌بدهای شان بی‌فایده است و هیچ‌کس ترسی از آنها ندارند ولی برای آنکه خودی نشان دهند و ژست مدیران موفق را به خودبگیرند، چندمصاحبه می‌کنند و چند روزی تیتراخبار می‌شوند.

در نهایت هم حرف اول و آخر را دلالتان می‌زنند و مدیران باشگاه‌ها نیز گوش به فرمان آنها هستند، در آخر دلالتان و مربیان و بازیکنان خود را با هر رقم و شرایطی که می‌خواهند به تیم‌ها قالب می‌کنند تا جایی که همه چیز به نفع آنها و به ضرر باشگاه تمام شود. اجرای چند باره سقف قرارداد با سقف